

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Bradu Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Bandalac Ivan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în xxxxx;

Gojan Vadim XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.01.2017 – 24.06.2017 (prima instanță);
2. 14.07.2017 – 01.11.2017 (instanța de apel);
3. 10.01.2018 – 27.03.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul Ciocana/ din 24 iunie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală:

Bandalac Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Gojan Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 08.09.2016, aproximativ la ora 19:20, inculpații Bandalac Ivan și Gojan Vadim în timp ce se aflau la terasa localului ”X” din xxxxx, administrat de xxxxx, în prezența mai multor persoane, cunoscând despre faptul că, se află în loc public și că prin acțiunile lor vor tulbura ordinea publică, din intenții huliganice, încălcând

grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive, au aplicat violența fizică asupra cetățeanului de origine germană Horn Osmihg-Johann, aplicându-i ultimului lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2858/D din 30.09.2016 se califică ca vătămări ușoare.

Astfel, prima instanță a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal - *Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către avocatul Mațco Andrei în numele inculpatului Bandalac Ivan și în numele inculpatului Gojan Vadim, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpaților să li se stabilească pedeapsa penală în formă de amendă în limitele prevăzute de lege invocând că inculpații au recunoscut vina, prima instanță inechitabil și neîntemeiat a stabilit inculpaților pedeapsa privativă de libertate ignorând principiile de individualizare a pedepsei penale.

Apărătorul a mai indicat că, inculpații nu au avut intenția de a încălca ordinea publică, fapt ce se demonstrează prin declarațiile martorilor Auzeac Denis și Cebotari Dinu, anume partea vătămată a provocat conflictul, prejudiciul material și moral cauzat a fost recuperat integral.

Mai mult, apelantul a indicat că față de inculpați pot fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal, deoarece aceștia au comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă fără aplicarea față de aceștia a sancțiunilor penale privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, au fost admise apelurile avocatului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Bandalac Ivan recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal la 1 an și 4 luni închisoare, potrivit art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite lui Bandalac Ivan pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Lui Gojan Vadim recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal la 1 an și 4 luni închisoare, potrivit art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite lui Gojan Vadim pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de prima instanță, nefiind constatate temeiuri de casare a sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpaților.

Mai mult, instanța de apel a indicat că este neîntemeiat argumentul procurorului precum că, inculpatul Gojan Vadim anterior ar fi fost condamnat, pe motiv că, prin ordonanța din 22 aprilie 2013 a fost încetată urmărirea penală pornită în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motivul împăcării cu victima, la fel, prin ordonanța din 16 martie 2015, inculpatul Gojan Vadim a fost liberat de răspundere penală în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, astfel inculpatul Gojan Vadim este considerat ca neavând antecedente penale.

Instanța de apel a reținut că, inculpații nu au persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru și nu au antecedente penale.

Astfel, instanța de apel nu a constatat careva circumstanțe agravante în privința inculpaților, identificând circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. d) Cod penal – repararea benevolă a pagubei pricinuite.

În continuare, instanța de apel a indicat că, având în vedere personalitățile inculpaților care au manifestat căință sinceră, urmările infracțiunii comise nu sunt atât de grave, rudele inculpaților au avut grijă de partea vătămată oferindu-i ajutor prin mijloace financiare, și-au cerut scuze de la pățimit, partea vătămată a retras acțiunea civilă indicând că pretenții față de inculpați nu are, nu este de acord cu pedeapsa numită inculpaților, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpaților poate fi atinsă prin aplicarea față de aceștia a pedepsei penale neprivative de libertate.

Instanța de apel a statuat că recunoașterea vinovăției, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, repararea prejudiciului material, căința sinceră, caracteristica pozitivă, cât și lipsa antecedentelor penale, sunt de natură de a genera aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Mai mult, instanța de apel a conchis că aplicarea față de inculpați a unei pedepse privative de libertate, ar constitui o încălcare a principiului proporționalității pedepsei penale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, indicând temeiul de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței invocând:

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- prima instanță corect a indicat că la caz nu sunt circumstanțe atenuante și agravante, sau alte circumstanțe importante care ar permite condamnarea inculpaților cu suspendarea pedepsei, iar în lipsa circumstanțelor atenuante, nu este temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal;
- instanța de apel eronat a reținut că, urmările infracțiunii comise de către inculpați nu sunt atât de grave, partea vătămată a retras acțiunea civilă menționând

că i-a fost recuperat prejudiciul moral și material, cu toate că partea vătămată și avocatul său nu au înaintat în cadrul procesului penal acțiunea civilă;

- prima instanță la aplicarea pedepsei a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, pericolul social al faptei comise, Huliganismul, fiind o infracțiune cu grad de pericol sporit în societate, inculpații comițând infracțiunea cu aplicarea violenței fizice în loc public, în prezența a mai multor persoane, aplicând mai multe lovituri cu mâinile și picioarele, cu scaunul de pe terasă, cauzându-i traumă cranio cerebrală și mai multe fracturi indicate în raportul de expertiză medico - legală;

- instanța de apel a ignorat faptul că inculpații anterior au mai comis infracțiuni, demonstrând neconștientizarea gradului de pericol social al acțiunilor comise, iar efectul preventiv al faptelor anterior săvârșite, a fost ignorat total;

- are relevanță și opinia separată expusă de judecătorul Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, Robu Oxana, prin care a optat pentru a menține sentința;

7. La recursul ordinar declarat de procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Mațco Andrei în numele inculpaților, prin care a manifestat dezacordul cu recursul procurorului, a solicitat inadmisibilitatea recursului ca vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că:

- instanța de apel, detaliat și motivat a descris circumstanțele cauzei, gravitatea faptei comise, a ținut cont de personalitatea celui vinovat, de scopul legii penale;

- consideră că sunt prezente circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. a), e) și f) Cod penal;

- poziția procurorilor care au reprezentat acuzarea de stat în prima instanță și au solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei, este în contradicție cu poziția procurorului de nivelul Curții de Apel Chișinău care consideră că nu sunt temeiuri de suspendare a executării pedepsei, fără a fi administrate probe suplimentare;

- partea vătămată în ședința instanței de apel și-a retras acțiunea civilă, a indicat că nu are pretenții față de inculpați și nu este de acord cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare;

- consideră că temeiurile invocate de procuror nu sunt aplicabile în speța dată;

- partea vătămată și-a retras plângerea penală în baza căreia la data de 18.09.2017 a fost pornită cauza penală pe art. 152 alin. (2) Cod penal;

- aplicarea față de inculpați a unei pedepse privative de libertate, ar constitui o încălcare a principiului proporționalității pedepsei penale;

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia expusă în referință, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpaților și la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite care este mai puțin gravă, precum și lipsa circumstanțelor agravante, prezența celor atenuante ca repararea benevolă a pagubei cauzate prin infracțiune, faptul că inculpații s-au căit sincer, s-au împăcat cu partea vătămată, ultimul retrăgându-și acțiunea civilă, au manifestat o conștientizare profundă a acțiunilor comise, au dat dovadă că pe viitor nu vor mai admite asemenea acțiuni, inculpații nu au antecedente penale, au contribuit activ la descoperirea circumstanțelor comiterii faptei infracționale, nu figurează la evidența medicului narcolog sau psihiatru, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, a înlăturat erorile constatate în sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a stabilit pedeapsa echitabilă aplicată inculpaților în limitele sancțiunii cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că prima instanță corect a indicat că nu sunt circumstanțe atenuante și alte circumstanțe importante ce ar permite

condamnarea inculpaților cu suspendarea pedepsei, Colegiul penal lărgit indică că este declarativ, reprezentând opinia subiectivă a procurorului din instanța de apel, or, procurorul Clim Roman în susținerile verbale din prima instanță(f.d. 12 v. III) a solicitat aplicarea pentru ambii inculpați a prevederilor art. 90 Cod penal cu termenul de probațiune de 1 an, plus instanța de apel corect și legal a stabilit circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. d) Cod penal – repararea benevolă a pagubei pricinuite, fapt probat prin declarațiile părții vătămate date în ședința instanței de apel, unde partea vătămată a declarat că nu are careva pretenții materiale și morale față de inculpați, mai mult a retras acțiunea civilă(f.d. 224 v.III).

Referitor la temeiul invocat de procuror că instanța de apel a ignorat faptul că inculpații anterior au mai comis infracțiuni, Colegiul penal lărgit indică că este un temei declarativ ce nu corespunde realității or, acest temei a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căruia s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsul asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 35 vol. IV), motivare pe care Colegiul penal lărgit o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017 în cauza penală privindu-i pe **Bandalac Ivan xxxxx** și **Gojan Vadim xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 aprilie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-i pe Bandalac Ivan XXXXX și Gojan Vadim XXXXX.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2018, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe Bandalac Ivan și Gojan Vadim, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul procurorului urma a fi admis, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017 cu menținerea sentinei judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din data de 24 iunie 2017.

Consider că, la pronunțarea deciziei, instanța de apel a dat o apreciere eronată a circumstanțelor cauzei, personalității inculpaților sub aspectul individualizării pedepsei, aplicând eronat prevederile art.90 Cod penal.

Totodată, consider, că instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea imputată, cauza fiind soluționată în ordinea prevederilor art. 364/1 CPP al RM, a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate, personalitatea inculpaților.

Astfel, prima instanță la aplicarea pedepsei a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, pericolul social al faptei comise, huliganismul, infracțiune cu grad de pericol sporit în societate, deoarece periclitează ordinea publică și liniștea cetățenilor, provoacă lipsa de siguranță în loc public la membrii societăți, cât și creează simțul lipsei răspunderii la persoanele vinovate. Totodată, inculpații au creat o imagine negativă despre țară, părții vătămate Horn Osmihg-Johann care este cetățean străin și care era în vizită ca turist. Inculpații au comis infracțiunea cu aplicarea violenței fizice în loc public, în prezența a mai multor persoane, aplicând părții vătămate mai multe lovituri cu mâinele și picioarele, cu scaunul de pe terasă, cauzându-i trauma craniu cerebrală și mai multe fracturi indicate în raportul de expertiză medico-legală.

Sunt solidară cu argumentele recurentului, precum că instanța de apel n-a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpaților, ținând cont de rolul și comportamentul fiecăruia la comiterea infracțiunii și consecințele acesteia.

Or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1), lit. f) Cod Penal al RM, instanța de judecată a constatat circumstanțe și a redus pedeapsa, în conformitate cu prevederile art.364/1 CPP al RM, iar aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea consider că instanța de apel pentru aplicarea art.90 Cod penal, eronat a reținut personalitatea inculpaților Gojan Vadim XXXXX și Bandalac Ivan XXXXX, care au manifestat o căință sinceră față de cele comise, le pare rău de cele întâmplate, precum și a luat în considerație faptul că urmările infracțiunii comise de către aceștia nu sunt atât de grave, totodată s-a remarcat și faptul că rudele inculpaților

au avut grijă de partea vătămată, oferindu-i ajutorul cuvenit, prin mijloace financiare, cât și faptul că și-au cerut scuze de la pătimit, dar și nemijlocit faptul că partea vătămată Horn Osming-Johann a retras acțiunea civilă, menționând că i-a fost recuperata atât prejudiciul moral, cât și prejudiciul material.

În acest sens, consider nejustificate argumentele expuse, fiind insuficiente pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, or repararea prejudiciului cauzat părții vătămate XXXXX se consideră o obligație legală a acestora ce le revine conform legii și nu poate fi apreciat drept un merit al ultimilor, iar cu privire la faptul că partea vătămată Horn Osming-Johann în ședința instanței de apel a menționat că nu este de acord cu pedeapsa numită lui Bandalac Ivan XXXXX și Gojan Vadim XXXXX și nu se împacă cu ideea ca ei să se afle în penitenciar, se apreciază a fi condiționată de faptul că rudele inculpaților au încheiat cu partea vătămată tranzacții de împăcare, obligându-se la achitarea sumei de 40 000 (patruzeci mii) Euro, cu toate că partea vătămată Horn Osming Johan și avocatul său Igor Trofimov nu a înaintat în cadrul procesului penal acțiune civilă.

Or, din materialele cauzei rezultă, că în privința inculpaților a mai fost pornită o cauza penală în baza art.152 al.1 Cod penal, pentru cauzarea părții vătămate Horn Osming-Johann vătămări corporale medii, în rezultatul căreia partea vătămată a și solicitat prejudiciu material și moral, cauza dată fiind disjunctată într-o procedură separată, care ulterior, încetată pe motiv de retragere a plîngerii.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, consider că pedeapsa stabilită inculpaților de instanța de fond, corespunde cerințelor art. 61 Cod penal și anume va fi eficace și va atinge scopul pedepsei, echitatea socială, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane care săvârșesc asemenea infracțiuni.

Consider că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpații vor conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017 pe cauza penală de învinuire a lui Bandalac Ivan XXXXX și Gojan Vadim XXXXX în baza art. 287 alin.(2) lit. b), cu menținerea sentinței instanței de fond.

Judecător

Cobzac Elena